

Noyan Kızıltan

- şiirler -

Yayın Tarihi:

15.5.2004

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

7 Ages Of Men

Life is a cake with seven pieces,
Which you have to eat to the last piece,
If you want your soul to lose its hunger,
For the life which is impossible to see its end
Before coming far in your long training,
To become a warrior, to rebel against unfair,
Or a lawyer to protect the natural peace,
Which people all have in their blood, with their existence
But in every stage, they are continuingly changing,
Until they come to an end, like a broken necklace (with seven stones) .
A life full of memories,
Begins with a little baby,
Unaware of his surroundings,
Finding the solution; crying.
As he starts to walk,
He starts to take a look,
For friends, to share his joy
Coming deeply from the memories,
Initially taken.
Then his social life begins,
With the school, he has to go,
Not only to hate life,
But to be able to love life, in future.
As he starts to read,
He starts to take a look,
For texts to read and see,
How an adult be.
As he grows, he loves some people,
Desperately, more than ever.
He sets up every thing for them,
Forgetting his life which is changing
To a scrap.
But, he eventually learns to hold,
The long ropes of himself.
Without giving away his own ropes,
He moves like a puppet with cell.
Time comes to think about others,
He takes his gun and goes to the field,
Unwillingly hold his gun in his hands,
Afraid of what will happen later.
In the field, he learns to die,
Without hesitating, for his believes,
He learns to defend his national pride,
Although he knows, he will die.
Later, he becomes a judge,
His book of laws in his hands,
Thoughts of good and bad in his mind,
Deciding others' future with might.
A stage in his life,
When his own ropes are shortened,
When his life is in an order,
When he takes others' ropes by the law.

Right before the end,
It seems like his world fades,
His eyes loses sight,
And his ears mislead him.
He loses his friends,
His world starts to change,
He lives on a chair, waiting
He sees the outer world, for the last time.
His last stage of life approaches,
But, he knows what will happen.
He lies on the bed, quietly.
No sign of fear on his face.
He looks over what he has done,
Through his short life in Earth,
While he slowly hands over his soul,
To the unknown, willingly, slowly...

Noyan Kızıltan

Ah! O Eski Gnler

Geride kaldı o eski gnler,
Nerede çimen, nerede ağaç,
Nerede arkadaşlık, nerede dostluk,
Nerede o eski gnler?

Şimdi döner her şey para ile,
Fazla para, fazla güç,
Fazla güç, fazla etki,
Fazla etki, bunaltır diğerlerini.

Ne kadar olursa olsun,
Kimde olursa olsun,
Gücü yetmez almaya,
Şu güzel kalbimi.

Noyan Kızıltan

Ben De Size Benzerim

Bir yerde görseniz beni,
Anlarsınız insan olduğumu,
Düşünürsünüz sizden olduğumu,
Bir de yaklaşsınız, korkmadan.

Ama karşınızda yeşil derili,
Suratı çirkin bir şey olsaydı,
Düşünürdünüz yok etmeyi,
Sormadan ne istediğini.

Peki, o şey sizden büyük ve güçlü olsaydı,
Hepinize de saldırsaydı,
Aklınıza ilk gelecek şey,
Kaçmak değil midir?

Siz, yanımdakiler,
Vücudunuz insana ait,
Peki, düşünceleriniz neye ait?
Acaba ikinci yaratık gibi misiniz?

Benim düşüncelerim de vücudum gibi,
Sizin ne olduğunuzu bildiğim halde yanınıza geliyorum.
Güçlü olan tarafa karşı koyuyorum.
Çünkü ben sizden değil, siz benden farklısınız.

Şimdi bana bakarsınız bu açıdan,
İzlerseniz beni çok yakından,
Görürsünüz ki ben farklıyım,
Hepinizden haklıyım.

Noyan Kızıltan

Ben İnsanım

Dođal dengeyi bozan benim,
Sizi ezip geçen benim,
Kendini beğenen yine benim,
Affedin beni canlılar!

Ben sizden farklıyım,
Akıllı ve güçlüyüm,
Uzun ve büyüğüm,
Affedin beni canlılar!

Siz benim gibi olsaydınız,
Ben sizin gibi,
Bana neler yapardınız?
Söyleyin canlılar.

Şimdi bana hak verdiyseniz,
Bırakın mutlu olayım,
Bu dünya benim olsun,
Affedin beni canlılar!

Noyan Kızıltan

Innocent Leader Of The Toys

In a little toy box of a child,
With the curious toys all around me,
Who can go further than to stare at me,
And this is the thing that concerns me.

I am not a knight,
Nor a lord,
Nor even a soldier,
But a picture of the sun.

I don't have legs to move.
Don't have hands to hold a gun.
All I got are the light and warmth.
Seems like I lose...

But, I can lighten the dark covers,
To see what is inside.
I can melt the ice,
To give them love.

So, it is why
I can still live in that box.
Without me,
There is no them.

I am anxious about the dark,
'Cause ignorance grows in it.
And if they try to be the leader by ruining me,
They will destroy themselves, not me.

Noyan Kızıltan

İnsanlar Hep İsterler

Ormana düşsek bir başımıza,
Hiçbir şeyimiz yok yanımızda,
Su isteriz, ev isteriz,
Yemek isteriz, arkadaş isteriz.

Hep isteriz,
Bitmez isteklerimiz,
İstemekten başka,
Hiçbir şey bilmeyiz.

Eğer isteklerimiz biterse,
O zaman korkun arkadaşlar,
Anlayın ki,
Başımızda bir bela var.

Noyan Kızıltan

Ne olmuş ayrıldıysam senden?

Ne olmuş ayrıldıysam senden,
Gücüm mü tükenmiş?
Başarılarım mı kesilmiş?
Gel de gör şu an ki hâlimi!

Yanımda arkadaşlarım,
Sorunlarıma koşar dostlarım,
Karnım tok, param çok,
Gel de gör şu an ki hâlimi!

Noyan Kızıltan

Seni Severiz İlkbahar

Açar senle çiçekler rengârenk,
Könar arılar hevesle,
Kuşlar da uçar zevkle,
İsterler hep sen kal diye!

Bizde severiz seni çok,
Kusura bakma belli edemeyiz,
Çünkü hep görürüz bina, tuğla,
Şıkışmışız dört duvar arasına.

İsteriz biraz daha kal diye,
Senden kırma bizi giderim diye,
Kendini sıcağa bırakmayı,
Aklından bile geçirme.

Noyan Kızıltan